Nr. 14. Warszawa, dnia 20 grudnia 1920 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedynczego 8 mk. „Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69, telefon Administracji 49-37. Redakcji 304-22.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 71 z dnia 9 sierpnia 1920 r.

Poz. TREŚĆ:

477. Ustawa z d. 14 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu i podwyższeniu podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

478. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 30 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany art. 53 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnią

10 maja 1920 r. o wprowadzeniu w życie wojskowego kodeksu karnego.

479. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 30 lipca 1920 r. w przedmiocie wojskowego sądownictwa doraźnego.

480. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 30 lipca 1920 r. w przedmiocie zastępstwa na urzędach, opróżnionych z powodu wstąpienia odnośnych urzędników do wojska.

481. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z d 19 lipca 1920 r. o zniesieniu sekwestru i ograniczeń wewnętrznego przewozu wosku ziemnego i cerezyny.

482. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 24 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z d. 12 maja 1920 r (Dz. Ust. Nr. 50, poz. 307) o rozciągnięciu na obszarze b. zaboru rosyjskiego działania dekretu w przedmiocie wprowadzenia podatków od zysków wojennych z d 5 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 12, poz. 136) na zyski, wzgl. dochody, osiągnięte w latach 1919 i 1920.

483. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1920 r. w przedmiocie opłat, pobieranych przez Urzędy Miar za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach handlu.

484. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 30 lipca 1920 r. w przedmiocie obrotu bydłem, trzodą chlewną, owcami, kozami, mięsem i przetworami mięsnemi, tłuszczami, masłem, mleki m. jajami, drobiem i rybami.

485. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 lipca 1920 r. w sprawie zasad przy ustalaniu odległości pomiędzy stacjami, służących do obliczania należytości taryfowych za przewóz osób. bagażu, zwierząt i towarów.

486. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 2 si rpnia 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1890, 1891, 1892. 1893 i 1894.

487. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 3 sierpnia 1920 r. w przedmiocie ograniczenia sprzedaży napojów alkoholowych.

488. Przepisy wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 4 sierpnia 1920 r. do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie pociągania ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń przy akcji ewakuacyjnej.

489. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5 sierpnia 1920 r. co do zawieszenia na kolejach okręgów: Warszawskiego, Radomskiego, Lwowskiego i Stanisławowskiego odpowiedzialności za całość przesyłek.

490. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 sierpnia 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania rocznika 1902 do służby wojskowej.

491. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 sierpnia 1920 r w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 w powiatach: Toruńskim, Wąbrzeźskim, Bródnickim, Lubawskim, Działdowskim, Grudziądzkim, Chełmnowskim, Święcieckim, Starogardskim, Tucholskim, Chojnickim, Sępolskim, Tczewskim, Gniewskim, Kościerzyńskim, Kartuzkim, Wejherowskim i Puckim.

492. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie opłat za przydział mieszkań i pomieszczeń w gminie miasta Rzeszowa.

493. Rozporządzenie Komisarza do spraw walki z epidemjami w przedmiocie zakazu sprzedaży owoców na wszystkich dworcach kolejowych, w pociągach, przy torach kolejowych posterunkach postojowych dla pociągów ewakuacyjnych, tudzież przy gościńcach, ulicach i placach publicznych.

Nr. 72 z dnia 10 sierpnia 1920 r.

494. Ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich.

495. Rozporządzenie M. S. Wew. z d. 9 sierpnia 1920 r. w przedmiocie uregulowania ruchu publicznego

496. Rozporządzenie M. S. Wew. z dnia 9 sierpnia 1920 r. w przedmiocie uregulowania ruchu publicznego w miastach powiatowych.

Sprostowanie.

N. 73 z dnia 11 sierpnia 1920 r.

497. Ustawa Konstytucyjna z d. 15 lipca 1920 r., zawierająca statut organiczny Województwa Śląskiego.

498. Ustawa z d. 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

499. Rozporządzenie R Obr P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie powołania do życia Centralnej Komisji Ewakuacyjnej (C. K. E).

500. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny.

501. Rozporządzenie R O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poddania przestępstw, popełnionych przez urzędników w chęci zysku, orzecznictwu sądów doraźnych.

502. Uchwała R. Min. z dnia 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie ustroju i czynności oddziałów Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

503. Uchwała R. Min. z dnia 17 czerwca 1920 r. o terminie rozpoczęcia czynności Prokuratorji Generalnej na terytorjum b. dzielnicy pruskiej i o otwarciu Oddziału Prokuratorji Generalnej w Poznaniu.

504. Rozporządzenie z d. 8 lipca 1920 r. o rozgraniczeniu okręgów terytorjalnych Oddzia-

łów Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie i Krakowie.

505. Rozporządzenie M. Sk. z dnia 7 sierpnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

506. Regulamin czynności komisji dewizowej i banków dewizowych.

Nr. 74 z dnia 11 sierpnia 1920 r.

507. Rozporządzenie R. Min. z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 75 z dnia 12 sierpnia 1920 r.

508. Ustawa z dnia 14 lipca 1920 r. w sprawie udzielenia Ministrowi Przemysłu i Handlu nadzwyczajnych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych (obowiązuje do dnia 12 sierpnia 1921 r).

509. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

510. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian ustawy z d. 27 maja 1920 r. o tymczasowem zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych wojska polskiego.

511. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. w sprawie tymczasowych zmian, dotyczących organizacji i zadań Policji Państwowej.

512. Rozporżądzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. o podoficerach zawodowych.

513. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. o majstrach wojskowych.

514. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886, 1885.

515. Rozporządzenie z dnia 7 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczów w postępowaniu karnem.

516. Rozporządzenie Min. Sprawiedl. z d. 9 sierpnia 1920 r. o podwyższeniu opłat za doręczenia w sprawach cywilnych na obszarze b. zaboru austrjackiego.

N. 76 z dnia 13 sierpnia 1920 r.

517. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent.

518. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 30 lipca 1920 r. w przedmiocie przymusowej służby w policji państwowej.

519. Rozporządzenie o wykonaniu ustawy z dnia 8 czerwca 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia podatku od skrzynek depozytowych.

Nr. 77 z dnia 14 sierpnia 1920 r.

520. Rozporządzenie Prez. Min. i Min. Sk. z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie przyznania państwowym funkcjonarjuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14. Ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonarjuszów niższych z d. 13 lipca 1920 r.

521. Rozporządzenie R. Min. z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach za wysługę lat, wzgl. trzechlecia, za studja wyższe i dodatku drożyźnianym do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

322. Rozporządzenie R. Min. w sprawie przyznania pracownikom kolejowym płac zasadniczych poszczególnych stopni płac, przewidzianych w art. 3 ustawy o uposażeniu pracowników kolei państwowych z dnia 13 lipca 1920 r.

Nr. 78 z dnia 18 sierpnia 1920 r.

523. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. o odroczeniu niektórych terminów płatności.

524. Rozporządzenie Min. Sk., zawierające przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

525. Rozporządzenie z dnia 6 sierpnia 1920 r. w sprawie zmiany postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austrjackich.

526. Rozporządzenie M. S. Wew. z d. 14 sierpnia 1910 r. w przedmiocie ruchu granicznego między Polską a Gdańskiem.

Nr. 79 z dnia 20 sierpnia 1920 r.

527. Ustawa z d. 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą.

528. Ustawa z d. 16 lipca 1920 r. o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

529. Ustawa z d. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie umów, zawartych przez b. władze austrjackie lub austro-węgierskie co do majątku państwowego i funduszu religijnego na obszarze b. zaboru austrjackiego.

530. Przepisy wykonawcze z dnia 1 lipca 1920 r. do ustawy z d. 29 maja 1920 r. o tymczasowych emeryturach wojskowych.

531. Rozporządzenie z d. 29 lipca 1920 r. w sprawie zniesienia cła w złocie od tkanin jedwabnych.

532. Rozporządzenie z d. 27 lipca 1920 r. w przedmiocie sprostowania Rozporządzenia o taryfie celnej z d. 11 czerwca 1920 r.

533. Rozporządzenie z dnia 8 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy o kolejach w czasie wojny.

534. Rozporządzenie z dnia 14 sierpnia 1920 r. w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa,

peluszki, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

535. Rozporządzenie Min. Zdr. Publ. z d. 14 sierpnia 1920 r. w przedmiecie cen za naczynia do wydawanych z aptek lekarstw.

536. Rozporządzenie Min. Apr. z dnia 17 sierpnia 1920 r. w sprawie zmiany cen obiadów, ustanowionych w Rozporządzeniu z d. 24 marca 1920 r (M. P. Nr. 96), obowiązujących w m. st. Warszawie, oraz częściowego uchylenia Rozporządzenia Ministra Aprowizacii z d. 31 grudnia 1919 r. (D. Ust. Nr. 4, p. 21).

Sprostowanie.

Nr. 80 z dnia 21 sierpnia 1920 r.

537. Rozporządzenie wykonawcze do Rozporządzenia R. O. P. z d. 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskiem z poboru i ochotniczo.

Nr. 81 z dnia 24 sierpnia 1920 r.

538. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 11 sierpnia 1920 r. o utworzeniu Trybunału Obrony Państwa.

539. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zobowiązań pracodawców wobec robotników i pracowników, pełniących służbę czynną ochotniczą w wojsku polskiem oraz ich rodzin.

540 Rozporządzenie R O. P. z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

541. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia przepisu art. 20 i 21 ustawy z d. 25 lipca 1920 r. o osobistych świadczeniach wojennych.

542. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zmiany terminu płatności podatku od zysków wojennych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

543. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obostrzenia kar za przestępstwa osób wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego.

544. Rozporządzenie R O P. z dnia 18 sierpnia 1920 r. o zawieszeniu postępowania sądowego w sprawach cywilnych dla osób, pozostających w służbie czynnej wojska polskiego.

545. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 18 sierpnia 1920 r. o utworzeniu Najwyższego Sądu wojskowego dla spraw o przestępstwa oficerów i urzędników wojskowych, wynikające ze stosunku służbowego.

546. Rozporządzenie z dnia 12 sierpnia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia cen maksymalnych za przemiał ziemiopłodów.

547. Rozporządzenie z dnia 16 sierpnia 1919 r. w przedmiocie ustanowienia egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

548. Rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie obrotu ziemiopłodami i przetworami, pozostałemi u producentów po dokonaniu świadczeń na rzecz Państwa.

549. Rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 1920 r. w sprawie mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej.

Sprostowanie.

Nr. 82 z dnia 27 sierpnia 1920 r.

550. Ustawa z dniu 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

551. Rozporządzenie Min. Sk. z dnia 31 lipca 1920 r. w przedmiocie ustalenia ceny ropy i przetworów naftowych.

552. Rozporządzenie Min. Sk. z dnia 18 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wyznaczenia terminu zakończenia zapisów na 5% wewnętrzne pożyczki państwowe z r. 1920.

Sprostowanie.

Nr. 83 z dnia 28 sierpnia 1920 r.

553. Ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od weksli.

554. Rozporządzenie R. O. P. z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie ustanowienia odznaki honorowej dla oficerów (równorzędnych) i szeregowych za czas pobytu na froncie.

555. Rozporządzenie O. R. P. z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie ustanowienia odznaki honorowej dla oficerów (równorzędnych) i szeregowych za rany i kontuzje.

556. Rozporządzenie R. Min. z dnia 16 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poddania sądownictwu doraźnemu przestępstw, popełnionych z chęci zysku przez urzędników.

557. Przepisy wykonawcze z d. 17 sierpnia 1920 r. do ustawy z d 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

558. Rozporządzenie wykonawcze z d. 23 sierpnia 1920 r. do ustawy z d. 9 lipca 1920 r. w sprawie uzupełnienia ustawy z d. 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych.

559. Rozporządzenie Min. S. Wew. z d. 26 sierpnia 1920 r. w przedmiocie uregulowania ruchu publicznego.

Sprostowanie.

Nr. 84 z dnia 1 września 1920 r.

560. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 sierpnia 1920 r w przedmiocie wyrobu i sprzedaży pochodnych arsenobenzolu używanych w praktyce lekarskiej.
561. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 sierpnia 1920 r. w przedmiocie utworzenia Państwowej Komisji Kontroli Pochodnych Arsenobenzolu.
562. Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25 sierpnia 1920 r. celem wykonania ustawy z d. 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.
563. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 26 sierpnia 1920 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na ziemiopłody, odstawione na poczet kontyngentu.
564. Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie ustalenia cennika skór gotowych.

Monitor Polski *).

Nr. 192 z dnia 25 sierpnia 1920 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zamknięcia stacji Winiary dla ruchu towarowego, bagażowego i przesyłek nadzwyczajnych.

Nr. 193 z dnia 26 sierpnia 1920 r.

Instrukcja z dnia 5 sierpnia 1920 r. dla Komisji Aprowizacyjnych powiatowych, miejskich i gminnych.

Instrukcja z dnia 26 lipca 1920 r. dla Komisji Kontyngentowych.

Nr. 198 z dnia 1 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z d. 23 lipca 1920 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 200 z dnia 3 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 lipca 1920 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników naftowych.

Nr. 202 z dnia 6 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 16 sierpnia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

Nr. 207 z dnia 13 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie wypłacania dotychczasowych emerytur, rent lub darów z łaski w podwójnej wysokości.

Nr. 208 z dnia 14 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 września 1920 r. w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami cywilnych funkcjonarjuszy instytucji wojskowych.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby Sądu Pokoju z Latowicza do Mrozów w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 220 z dnia 28 września 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 września 1920 r. w sprawie ulg w opłatach za przejazd parostatkami Polskiej Żeglugi Państwowej Pracowników Państwowych.

Obwieszczenie Ministra Aprowizacji z d. 15 września 1920 r. w sprawie przywrócenia działalności Urzędu Ziemniaczanego.

Nr. 224 z dnia 2 października 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 września 1920 r. w przedmiocie skasowania Sądu Okręgowego w Siedlcach: Sądów Pokoju w Gończycach, Trojanowie i okręgu wiejskiego w Garwolinie.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia

*) Ustawy i rozporządzenia, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P., opuszcza się.

22 września 1920 r. w przedmiocie wyłączenia gminy Małopole z właściwości Sądu Pokoju w Tłuszczu i włączenia jej do właściwości Sądu Pokoju w Radzyminie.

Nr. 225 z dnia 5 października 1920 r.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Sprawiedliwości i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w celu wykonania ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Nr. 65 (Dz. Ust. R. P., poz. 436) o uposażeniu sędziów i prokuratorów.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie skasowania Sądu Pokoju w Kamieńsku, w okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie.

Nr. 226 z dnia 5 października 1920 r.

Rozporządzenie z d. 17 września 1920 r. o zniesieniu sekwestru na pozostałe rodzaje włosia zwierzęcego, jako to: z królików, zajęcy, krów, cieląt i t. p.

Nr. 231 z dnia 11 października 1920 r.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 września 1920 r. w sprawie powołania komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Nr. 232 z dnia 12 października 1920 r.

Rozporządzenie z d. 7 września 1920 r. w przedmiocie zmiany tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 5—1920 r., Monitor Polski Nr. 59 — 64 z r. 1920).

Rozporządzenie z d. 7 września 1920 r. w przedmiocie zmiany ogólnych przepisów dla specjalnych kas poborowych i specjalnych poborców (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 14, z 1920 r., Mon. Polski Nr. 167 z r. 1920).

Nr. 234 z dnia 14 października 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 września 1920 r. w przedmiocie pełnomocnictw pocztowych.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z d. 2 października 1920 r. w przedmiocie wyznaczenia siedzib Powiatowych Urzędów Ziemskich.

Nr. 235 z dnia 15 października 1920 r.

Statut Urzędu Zaopatrywania Pracowników Państwowych z dnia 30 kwietnia 1920 r.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

367.

Okólnik (371) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnetrznych, Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Głównego Komendanta Policji Państwowej w sprawie ograniczenia zapomóg, subsydjów i stypendjów.

Poniżej zamieszczony okólnik Min. Skarbu podaje się do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Warszawa, d. 28 października 1920 r. (Pr. 1879/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Względy oszczędności w gospodarce państwowej, które były przedmiotem okólnika P. Prezydenta Ministrów z d. 3 lipca 1920 r. L. 58311, zniewalają Ministerstwo Skarbu do odwołania się do treści okólnika swego z d. 19 lutego tegoż roku L. 18765/20, a mianowicie do zasad, wyłuszczonych w p. 5 lit. *e*, w sprawie udzielania zapomóg, subsydjów i stypendjów. Najściślejsze przestrzeganie tych zasad jest koniecznością, od której Ministerstwo Skarbu żadną miarą odstąpić nie może i dla tego usilnie prosi o poddanie najbardziej szczegółowej rewizji wymienionych wyżej kategorji wydatków, które także przy udzielaniu kredytów na przyszły okres budżetowy bezwzględnie zostaną zredukowane do minimum, odpowiadającego obecnym zasobom Skarbu Państwa.

Warszawa, d. 10 września 1920 r. (L.67302/20)

Minister Skarbu
w zastępstwie
(—) *Weinfeld.*

WYCIĄG
z okólnika Ministerstwa Skarbu z d. 19 lutego 1920 r. Nr. 18765/20 S. III lit. e.

Szerokie i odpowiadające zasobom Skarbu Państwa udzielanie zapomóg, subsydjów i stypendjów (§ 6). jakie się dało zauważyć w ubiegłych

okresach, nieusprawiedliwione koniecznością państwową i powodujące szkodliwe coraz dalej posuwające się liczenie organizacji społecznych na pomoc finansową Rządu, bezwzględnie wymaga ze strony miarodajnych czynników rewizji tej kategorji wydatków przy preliminowaniu sum na przyszły okres budżetowy. Ministerstwo Skarbu ze swej strony uprasza, ażeby w objaśnieniach do preliminarza poza umotywowaniem ogólnem potrzeby wydatków były wyszczególnione imiennie instytucje subsydjowane z wykazaniem wysokości kwoty, mającej być przyznaną każdej z nich oraz z zaznaczeniem podstaw finansowych i zakresu działalności tych instytucji. Do tegoż objaśnienia należy dołączyć w formie załącznika szczegółowy wykaz stypendjów i zapomóg z podaniem tytułu ich przyznania.

368.

Okólnik (372) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie opinjowania przez Województwo projektów statutów podatków komunalnych.

Wobec częstego przedkładania przez Województwa statutów podatkowych, uchwalonych przez organa samorządowe bez należytej opinji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że zgodnie z okólnikiem Nr. 54 z d. 16 lutego 1920 r. Nr. AO. 661/1 do kompetencji Województwa należy w dziedzinie spraw finansowo-budżetowych — opinjowanie tych statutów. Zwłaszcza niezbędna jest uzasadniająca opinja Województwa odnośnie do podatków komunalnych, które nie są wyraźnie przekazane ciałom samorządowym lub co do których niema wzorów, opracowanych przez Ministerstwo. W opinji projektów podatków tej kategorji winien być wykazany ewent. dochód z zamierzonego podatku i jego stosunek do dochodów ogólnych danego powiatu oraz orzeczenie Województwa, czy podatek jest celowy.

Warszawa, d. 29 października 1920 r. (SF. 2168/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

369.

Okólnik (375) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu Głównego Komendanta Policji oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe na terenie byłej Kongresówki.

Przesyłam odpis rozporządzenia Ministerstwa Skarbu Dep. Budż. z dnia 2 października 1920 r. Nr. 13067/20 o przyjmowaniu wpłat i dokonywaniu wypłat przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe na terenie b. Królestwa Kongresowego na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce oraz odwrotnie.

O treści tego rozporządzenia należy zawiadomić podwładne Urzędy.

Warszawa, d. 4 listopada 1920 r. (OB. 2579/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Załącznik do okólnika Nr. 375.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe na terenie b. Królestwa Kongresowego na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce oraz odwrotnie.

Do czasu zupełnej unifikacji przepisów rachunkowo-kasowych na całym obszarze Rzeczypospolitej, Ministerstwo Skarbu celem wprowadzenia jedności Kas Skarbowych narazie na terenie b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego po porozumieniu się z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa upoważnia Centralną Kasę Państwową oraz Kasy Skarbowe b. Kongresówki do przyjmowania wpłat i uskuteczniania wypłat na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych Małopolski, jakotéż Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe Małopolski do wykonania takich samych operacji kasowych na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych b. Kongresówki na następujących zasadach:

A. Postępowanie w Kasach.

I. Przyjmowanie wpłat:

a) *przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe w b. Kongresówce na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce.*

Centralna Kasa Państwowa i Kasy Skarbowe w b. Kongresówce przyjmują wpłaty na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce na zasadzie piśmiennych deklaracji, w których winno być wymienione od kogo, ile, na jaki cel oraz ewentualnie z jakiego rozporządzenia wpłacone są pieniądze albo też na podstawie urzędowych nakazów płatniczych. Po przyjęciu pieniędzy Centralna Kasa Państwowa, wzgl. Kasy Skarbowe wydają płatnikom pokwitowania, wpłacone sumy zapisują do dziennika przychodu na

rachunek sum obrotowych i przesyłają zawiadomienie o wpłatach (wzór Nr. 1) tym kasom (urzędom podatkowym), za które pobrały pieniądze. Na dowodach kasowych (deklaracja, nakaz płatniczy) kasy czynią adnotację kiedy, za jakim numerem i do których Kas (Urzędów Podatkowych) zostały wysłane zawiadomienia.

Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe w Małopolsce po otrzymaniu zawiadomień zapisują wyszczególnione w zawiadomieniach sumy do dziennika konto-korrente na rozchód i jednocześnie do dziennika odnośnego etatu, wzgl. działu rachunkowego na przychód, zaznaczając w odcinkach zawiadomień daty zarachowania sum tak na przychód, jak na rozchód i przesyłają odcinki zawiadomień, otrzymanych z Centralnej Kasy Państwowej do Głównego Urzędu Kasowego, zaś odcinki zawiadomień, otrzymanych z Kas Skarbowych do właściwych Izb Skarbowych;

b) *przez Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe w Małopolsce na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w b. Kongresówce.*

Postępowanie jak pod a) z tą różnicą, że Kasy Skarbowe (Urzędy Podatkowe) w Małopolsce zapisują przyjęte sumy na przychód do dziennika konto-korrente i przesyłają kasom, za które pobrały wpłaty zawiadomienia według wzoru Nr. 2. Kasy w b. Kongresówce po otrzymaniu uwiadomień o dokonanych wpłatach zapisują wyszczególnione w uwiadomieniach sumy do dziennika rozchodu na rachunek sum obrotowych i jednocześnie do dziennika przychodu na właściwy rachunek.

Odcinki uwiadomień przesyła się Kasom (Urzędom Podatkowym), które nadesłały uwiadomienia.

II. Uskutecznianie wypłat:

a) *przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe w b. Kongresówce na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce oraz*

b) *przez Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe w Małopolsce na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w b. Kongresówce.*

Wypłaty tego rodzaju mogą nastąpić jedynie na podstawie asygnacji. wystawionych przez władze dysponujące odnośnym kredytem i na podstawie specjalnych poleceń wypłaty.

W wypadkach ad a) polecenia wypłaty wydaje Główny Urząd Kasowy Ministerstwa Skarbu, o ile wydatek ma uskutecznić Centralna Kasa Państwowa w Warszawie, zaś właściwa Izba Skarbowa, o ile wydatek ma uskutecznić Kasa Skarbowa, w wypadkach ad b) Dyrekcja Skarbu we Lwowie.

Kwoty, wypłacone w tej drodze, zapisują Kasy w b. Kongresówce do dziennika rozchodów na rachunek sum obrotowych, a Kasy (Urzędy Podatkowe) w Małopolsce na rozchód do dziennika konto-korrekte. Odbiór należnej kwoty odbiorca kwituje nie na samej asygnacji lecz na przesyłanym jednocześnie poleceniu wypłaty, na asygnacji zaś Kasa zaświadcza, że suma została wypłaconą w dniu ....
za pokwitowaniem wypłaty na poleceniu L. ....

Sprawę ostatecznego zarachowania wypłaconych w ten sposób sum oraz sprawę rozrachunku z tego tytułu załatwiają Główny Urząd Kasowy, wzgl Izby Skarbowe oraz Dyrekcja Skarbu we Lwowie.

B. Postępowanie w Głównym Urzędzie Kasowym, w Izbach Skarbowych oraz w Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

I. Przy wpłatach:

a) Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izby Skarbowe po otrzymaniu od Kas dowodów przychodowych i rozchodowych za dekadę, zapisują:

1) sumy, przyjęte za Kasy (Urzędy Podatkowe) w Małopolsce do wykazów szczegółowych przychodu sum obrotowych (wzór XIII), uzupełnionych w tytule punktem d) *Kas i Urzędów Podatkowych w Małopolsce* i w treści rubr. 9 *ostatecznie zarachowano.* W tej rubryce po otrzymaniu od odnośnej Kasy (Urzędu Podatkowego) odcinka uwiadomienia zapisuje się daty zarachowania i artykuły (pozycje) tak dziennika konto-korrekte, jak i dziennika odnośnego etatu lub działu rachunkowego;

2) sumy, wypisane na rozchód dla wyrównania przychodów, przyjętych przez Kasy w Małopolsce, do wykazów szczegółowych sum obrotowych (wzór XIV), uzupełnionych w tytule dodatkowym punktem d) „przez Kasy i Urzędy Podatkowe w Małopolsce“:

Z końcem miesiąca następującego po sprawozdawczym Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izby Skarbowe sporządzają odpisy wspomnianych wykazów za ubiegły miesiąc i przesyłają je do Dyrekcji Skarbu we Lwowie w celu sprawdzenia wykazanych w nich dat.

b) Dyrekcja Skarbu we Lwowie, tak sumy, zapisane przez Kasy i Urzędy Podatkowe na rozchód w dziennikach konto-korrente dla wyrównania przychodów, przyjętych przez Centralną Kasę Państwową i Kasy Skarbowe b. Kongresówki na rachunek Kas (Urzędów Podatkowych) Małopolski. jak i sumy, zapisane w dziennikach konto korrente na przychód na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych b Kongresówki zapisuje w księgach konto-korrente na oddzielnych contach dla poszczególnych Izb Skarbowych odnośnie do Kas Skarbowych, a oddzielnie dla Głównego Urzędu Kasowego, odnośnie do Centralnej Kasy Państwowej.

Z końcem miesiąca następującego po sprawozdawczym, Dyrekcja Skarbu przesyła do Głównego Urzędu Kasowego, względnie do odnośnych Izb Skarbowych szczegółowe wyciągi z księgi konto-korrente oddzielnie dla przychodu i oddzielnie dla rozchodu za ubiegły miesiąc w celu sprawdzenia wyka-

zanych dat. Wykazy te po sprawdzeniu winne być zwrócone Dyrekcji Skarbu w ciągu 2-ch tygodni.

II. Przy wypłatach.

a) *przez Centralną Kasę Państwową, wzgl. Kasy Skarbowe w b. Kongresówce na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce:*

1) Dyrekcja Skarbu we Lwowie, otrzymawszy od władzy dysponującej kredytami, asygnację na wypłatę z budżetu Małopolski, dokonać się mającą za pośrednictwem Centralnej Kasy Państwowej lub Kasy Skarbowej na terenie b. Kongresówki prenotuje wydatek w księdze konto-korrente, otwierając w tejże rachunki sum przekazowych do wypłaty Kasom b. Kongresówki i to oddzielnie dla poszczególnych Izb Skarbowych odnośnie do Kas Skarbowych i oddzielnie dla Głównego Urzędu Kasowego odnośnie do Centralnej Kasy Państwowej, samą zaś asygnację przy krótkiem piśmie na odwrotnej stronie asygnacji przesyła do Głównego Urzędu Kasowego w Warszawie lub do odnośnej Izby Skarbowej zależnie od tego, czy wypłatę ma uskutecznić Centralna Kasa Państwowa w Warszawie, czy też jedna z Kas Skarbowych.

2) Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izba Skarbowa po otrzymaniu od Dyrekcji Skarbu we Lwowie żądania wypłaty stosownie do przesłanej asygnacji, zawierającej wszystkie szczegóły, wymagane przez obowiązującą w Małopolsce Instrukcję rachunkowo-kasową, zapisuje wspomnianą asygnację do księgi „Kontroli sum, wydatkowanych przez Kasy w b. Kongresówce na rachunek Kas i Urzędów Podatkowych w Małopolsce“ (wzór Nr. 3) w rubrykach 1—5 włącznie, sporządza polecenie wypłaty na sumę, wskazaną w asygnacji, zarządzając zarachowanie wydatku na ciężar sum obrotowych. W tekście polecenia wypłaty poza wyszczególnieniem jaka Kasa, komu i ile ma wypłacić, winna być także wskazana podstawa asygnowania, a więc L. i data asygnacji, jak również władza, która asygnację wystawiła. Następnie Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izba Skarbowa przesyła polecenie wypłaty wraz z asygnacją do odnośnej Kasy Skarbowej celem zrealizowania, a uwiadomienie o wyasygnowaniu wierzycielowi Skarbu. Jednocześnie w rubr. 6 wyżej wspomnianej kontroli wpisuje się nazwę Kasy, do której asygnacja została wysłaną, i datę wysłania. Po otrzymaniu od Kas dzienników rozchodowych za dekadę Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izba Skarbowa sprawdza, czy odbiór sumy na poleceniu jest należycie pokwitowany oraz czy wypłata jest należycie na asygnacji przez Kasę zaświadczona, zatrzymuje polecenie, a asygnację przy odpowiednio zredagowanem piśmie na odwrotnej stronie asygnacji zwraca Dyrekcji Skarbu we Lwowie. Następnie sumę wypłaconą zapisuje się w zwykłym trybie do wykazu szczegółowego rozchodu sum obrotowych (wzór Nr 15) ze zmienionym tytułem: Rodzaj rozchodu: „Sumy wypłacone na rachunek Kas Skarbowych i Urzędów Podatkowych w Małopolsce“ i zmianą w nagłówku w rubr. 4 słowa „zwrócono“ na „wypłacono“ i w rubr. 5 słów „o zwrocie“ na słowa „o wypłacie“.

Na wypełnieniu rubr. 7. 8 i 9 księgi kontroli (wzór Nr. 3) kończy się czynność Głównego Urzędu Kasowego, względnie Izby Skarbowej.

Dyrekcja Skarbu po otrzymaniu od Głównego Urzędu Kasowego, wzgl. od Izby Skarbowej asygnacji, na której Kasa zaświadczyła wypłatę, wypełnia na uwiadomieniu (wzór Nr. 4) rubr. 5—6 i przesyła uwiadomienie celem ostatecznego zarachowania wydanej sumy tej władzy, z polecenia której wypłata została dokonana. Władza ta po odpowiedniem zarachowaniu i wypełnieniu otrzymanego uwiadomienia (awisa) w rubrykach 7 — 10 zwraca je Dyrekcji Skarbu, ta zaś księguje wyrozchodowaną już sumę na przychód w księdze konto-korrente na odpowiednim rachunku, uwidoczniając w tej księdze daty ostatecznego zarachowania przez odnośną władzę oraz wypełnia rubr. 11 i 12 zawiadomienia.

b) *przez Kasy Skarbowe i Urzędy Podatkowe w Małopolsce na rachunek Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w b Kongresówce.*

Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izba Skarbowa, otrzymawszy od władzy (Urzędu), dysponującej kredytami asygnację, która ma być opłacona przez Kasę Skarbową lub Urząd Podatkowy w Małopolsce, zapisuje ją w księdze *kontroli asygnacji przesyłanych do zrealizowania Kasom* (Urzędom Podatkowym) Małopolski (wzór Nr. 5) w rubrykach 1—4. Jednocześnie poleca Główny Urząd Kasowy Centralnej Kasie Państwowej, wzgl. Izba Skarbowa Kasie Skarbowej, obciążyć odnośny kredyt danej władzy (Urzędu), samą asygnację zaś przy krótkiem piśmie na odwrotnej stronie asygnacji przesyła do Dyrekcji Skarbu we Lwowie, a daty wysłania polecenia do Kasy oraz pisma do Dyrekcji Skarbu notuje w rubr. 5—6 Księgi Kontroli.

Dyrekcja Skarbu po otrzymaniu asygnacji przesyła ją do właściwej Kasy (Urzędu Podatkowego) wraz z poleceniem opłacenia takowej i zarachowania wydatku na rozchód w dzienniku konto-korrente; talon asygnacji przesyła właściwemu odbiorcy lub osobie, posiadającej prawne upoważnienie tegoż. Jednocześnie prenotuje Dyrekcja Skarbu wydatek w księdze konto-korrente, otwierając specjalne rachunki tego rodzaju wydatków oddzielnie dla poszczególnych Izb i oddzielnie dla Głównego Urzędu Kasowego.

Po otrzymaniu z Kas dowodów i dzienników Dyrekcja Skarbu pozostawia u siebie pokwitowane przez odbiorcę polecenie wypłaty jako dowód usprawiedliwiający rozchód w dzienniku konto-

korrente, asygnacje zaś, należycie poświadczoną przez Kasę, która wypłaty dokonała w celu ostatecznego zarachowania przesyła przy piśmie na odwrotnej stronie do Głównego Urzędu Kasowego lub do odnośnej Izby Skarbowej, w zależności, który z tych Urzędów zażąda opłacenia asygnacji.

Główny Urząd Kasowy, względnie Izba Skarbowa po wypełnieniu rubr. 7 księgi (wzór Nr. 5) przesyła zwróconą przez Dyrekcję Skarbu już opłaconą asygnację do Centralnej Kasy, wzgl. Kasy Skarbowej, z poleceniem (wzór Nr. 6) odnotowania wydatków w księdze kredytów oraz zapisania wypłaconej już sumy na rozchód sum skarbowych w dzienniku rozchodowym i jednocześnie w dzienniku przychodowym na przychód w rubryce sum obrotowych na wyrównanie bezpieniężnego rozchodu.

Górna część polecenia służy jako dowód rozchodowy, dolna — jako dowód przychodowy.

Po otrzymaniu od Kas dowodów przychodowych i rozchodowych Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izba Skarbowa asygnację opłaconą przez Kasę (Urząd Podatkowy) Małopolski, i rachunkowo przeprowadzoną przez dziennik rozchodowy Kasy b. Kongresówki, traktuje narówni z asygnacjami, opłaconemi przez Kasy w zwykłym trybie wypełnienia rubr. 8 w księdze (wzór Nr. 5). zaś polecenie wyrównania rozchodu (wzór Nr. 6) zapisuje do wykazu szczegółowego przychodu sum obrotowych (wzór XVIII) ze zmienionym tytułem „sumy, zapisane na przychód dla wyrównania rozchodów, dokonanych za Kasę w ________ przez Kasy (Urzędy Podatkowe) w Małopolsce“ i ze zmieniona w nagłówku nomenklaturą rubryki 4, w której należy skreślić słowa „niewłaściwie przez Kasę“.

W celu sprawdzenia prawidłowości zarachowań po ukończonym okresie budżetowym przesyłają:

a) Główny Urząd Kasowy, wzgl. Izby Skarbowe krótkie wyciągi (rubr. 2, 5, 7 i 8) z „księgi kontroli sum wydatkowanych przez Kasy Skarbowe b. Kongresówki na rachunek Kas i Urzędów Podatkowych w Małopolsce (wzór Nr. 3) do Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

b) Dyrekcja Skarbu we Lwowie — wyciągi z rachunków w księdze konto korrente. odnoszących się do wydatków Kas i Urzędów Podatkowych w Małopolsce na rachunek Kas w b. Kongresówce do Głównego Urzędu Kasowego, wzgl. do odnośnych Izb Skarbowych.

Po sprawdzeniu wyciągi ad „a i b“ powinny być w ciągu dwóch tygodni zwrócone.

Sumy, przekazane przez Główny Urząd Kasowy, względnie przez Izby Skarbowe do wypłaty w Kasach Małopolski, jak również sumy, przekazane przez Dyrekcję Skarbu do wypłaty w Kasach b. Kongresówki. niezarachowane ostatecznie przed ukończeniem okresu budżetowego, znajdą wyraz w ogólnem zamknięciu kasowem, dokonywanem przez Główny Urząd Kasowy Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, d. 2 października 1920 r.

Minister Skarbu
w zastępstwie
(—) *Weinfeld.*

Wzór Nr. 1.

Zawiadomienie L. ________

Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa) w ________ zawiadamia, że dnia ________ 192__ r. pobrała za Kasę Skarbową (Urząd Podatkowy) w ________
sumę Mk. ________
wpłaconą przez ________
tytułem ________
____
i sumę tę zapisała w dzienniku przychodu pod pozycją Nr. ________ na rachunek sum obrotowych.

Odcinek uwiadomienia należy wypełnić i niezwłocznie odesłać do Głównego Urzędu Kasowego Ministerstwa Skarbu (Izby Skarbowej) w ________

Dnia ________ 192__ r.

Skarbnik

Rachmistrz

Do
Kasy Skarbowej
(Urzędu Podatkowego)
w ________

Odcinek Zawiadomienia L. ....

Wpłaconą dnia .... 192 .... r. do Centralnej Kasy Państwowej (Kasy Skarbowej) w .... i zapisaną w dzienniku przychodu pod pozycją Nr. ....
sumę Mk. ....
Kasa Skarbowa (Urząd Podatkowy) w .... zarachowała (zarachował) dnia ....
192.... r. w dzienniku konto-korrente na rozchód art. .... i jednocześnie w dzienniku etatu .... na przychód art. ....

Dnia .... 192.... r.

Dyrektor
(Zarządca)

Kontroler

Do
Głównego Urzędu Kasowego
Ministerstwa Skarbu
w Warszawie.

Do
Izby Skarbowej
w ....

Wzor Nr. 2.

Zawiadomienie L. ....

Kasa Skarbowa (Urząd Podatkowy) w .... zawiadamla, że dnia ....
192.... r. pobrała (pobrał) za Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbową) w ....
sumę Mk. ....
wpłaconą przez ....
tytułem ....
i sume tę zapisała (zapisał) na przychód w dzienniku konto-korrente art. ....

Odcinek uwiadomienia należy wypełnić i niezwłocznie odesłać do Kasy Skarbowej (Urzędu Podatkowego) w ....

Dnia .... 192.... r.

Dyrektor
(Zarządca)

Kontroler

Do
Centralnej Kasy Państwowej
(Kasy Skarbowej)
w ....

Odcinek Zawiadomienia L. ....

Wpłaconą dnia .... 192.... r. do Kasy Skarbowej (Urzędu Podatkowego) w .... i zapisaną na przychód w dzienniku konto-korrekte art. .... sumę Mk. ....
Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa) w .... zarachowała dnia ....
192.... r. w dzienniku rozchodu poz. .... i w dzienniku przychodu poz. ....

Dnia .... 192.... r.

Skarbnik

Rachmistrz

Do
Kasy Skarbowej
(Urzędu Podatkowego)
w ....

Wzór Nr. 3.

KSIĘGA

Kontroli sum, wydatkowanych przez Kasy w b. Kongresówce na rachunek Kas i Urzędów Podatkowych w Małopolsce.

L. porządkowa	Data i L. pisma Dyrekcji Skarbu we Lwowie	Wydatek ma być uskuteczniony na rachunek budżetu Małopolski Dział, §, poz.	Nazwisko i imię wierzyciela skarbu	Suma do wypłaty		Do której Kasy i kiedy przesłano asygnację	Data wypłaty	Data i L. zawiadomienia i wysłania do Dyrekcji Skarbu we Lwowie	Ilość załączników, dołączonych do zawiadomienia	Uwagi
				Mk.	f.					
1	2	3	4	5		6	7	8	9	10

Wzór Nr. 4.

Do

....

w ....

ZAWIADOMIENIE L. ....

(Awiso)

o sumach, wypłacanych przez Kasy b. Kongresówki na rachunek budżetu Małopolski.

(Po wypełnieniu rubryk 7 — 10 należy zwrócić Dyrekcji Skarbu we Lwowie).

L. porządkowa	Ilość załączników	Wypłacono				Zarachowano ostatecznie w miesiącu				Zapisano na przychód konto-korrento		Uwagi
		Komu, za co, na podstawie jakiej asygnacji	W Kasie	Data	Suma	Dział	Paragraf	Pozycja	Foljo księgi	W miesiącu	Foljo księgi	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Dnia .... 1920...... r.

Wzór Nr. 5.

KSIĘGA

Kontroli asygnacji na wydatki z budżetu b. Kongresówki, przesyłany do zrealizowania w Kasach (Urzędach Podatkowych) Małopolski.

L. porządkowa	Nazwa władzy (Urzędu), która(y) nadesłała(a) asygnację Data L.	Wydatek ma być uskuteczniony na rachunek budżetu Kongresówki Dział, §, pozycja	Suma do wypłaty		Data i L. polecenia, wydanego Kasie co do obciążenia kredytu	Data i L., za którymi asygnacje przesłano Dyrekcji Skarbu	Sumę wypłacono i zarachowano na rozchód w dzienniku kontokorrente				Wydatek zarachowano ostatecznie				Uwagi
			Mk.	f.			Na podstawie zarządzenia Dyrekcji Skarbu z dnia L.	W Kasie	Data	Artykuł (pozycja)	Przez Kasę w	Dnia	Pozycja dziennika rozchodu	Na wyrównanie rozchodu zapisano na przychód poz.	
1	2	3	4		5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Wzór Nr. 6.

Główny Urząd Kasowy
Izba Skarbowa
w ....

Dn. .... 192... r.

Do dowodów rozchodowych.

POLECENIE.

Centralnej Kasy Państwowej.

Do
Kasy Skarbowej
w ....

Na podstawie załączonej asygnacji .... (nazwa władzy) L. .... opłaconej już przez Kasę Skarbową (Urząd Podatkowy) w .... (Małopolska), Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa) zapisze sumę Mk. .... w Głównym Dzienniku rozchodu do rubryki dla sum skarbowych i jednocześnie odnotuje dokonaną wypłatę w księdze kredytów.

Naczelnik Wydziału Kasowego

Zapisano d. ....
w Głównym Dzienniku rozchodu
poz. ...... i w księdze kredytów
część ...... strona ......

Rachmistrz

Główny Urząd Kasowy
Izba Skarbowa
w.....................

Dn. .... 1920... r.

Do dowodów przychodowych.

POLECENIE.

Centralnej Kasy Państwowej.
Do
Kasy Skarbowej
w ....

Poleca się Kasie sumę Mk. .... wprowadzoną w rozchód na podstawie opłaconej już przez Kasę Skarbową (Urząd Podatkowy) w .... (Małopolska) asygnacji .... (nazwa władzy) L. .... zapisać w Głównym Dzienniku przychodu do rubryki sum obrotowych, celem wyrównania bezpieniężnego rozchodu

Naczelnik Wydziału Kasowego

Zapisano d. .... w Głównym Dzienniku przychodu poz. ....

Rachmistrz

370.

Okólnik (376) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie uposażenia Starostów.

Uposażenie przeważnej liczby kierowników Starostw na terytorjum b. Królestwa Kongresowego nie było wyrażone w ich dekretach nominacyjnych według pewnej kategorji płacy. lecz określane było w ryczałtowej sumie, obejmującej płacę zasadniczą, dodatki drożyźniane oraz dodatek funkcyjny, wzgl reprezentacyjny.

Ustawa z d. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. poz. 420) w art. 1 ustaliła zasadę, iż „każdy urząd państwowy będzie w etacie zaliczony do jednego z dwunastu stopni służbowych".

Zaliczenie do właściwych stopni służbowych— urzędów, należących do resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w trybie, przepisanym w art. 20 pomienionej ustawy, jeszcze nie nastąpiło. Zanim to nastąpi, ustala się tymczasowo, na podstawie poprzednio już osiągniętego porozumienia z Ministerstwem Skarbu, odnośnie do Starostów, urzędujących na terenie Województw: Warszawskiego, Białostockiego, Lubelskiego, Kieleckiego i Łódzkiego, co następuje:

a) Starostowie otrzymują uposażenie, przywiązane do VI (szóstego) stopnia służbowego z wyjątkiem Starosty w Będzinie;

b) Starosta Będziński pobiera uposażenie podług V (piątego) stopnia służbowego;

c) oprócz właściwego uposażenia Starostowie pobierać będą dodatek na koszta reprezentacyjne.

Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 4 października 1920 r., ogłoszone w Dz. Ustaw R. P. z d. 15 października r b Nr 97, określa w art. 1 punkcie 6 wysokość dodatku reprezentacyjnego dla Starostów w granicach od 1000 do 1200 mk. miesięcznie.

Opierając się na ustalonej w porozumieniu z P. Ministrem Skarbu zasadzie, że wyższy wymiar tego dodatku otrzymywać będą Starostowie, urzędujący w miastach, liczących ponad 15.000 mieszkańców, zarządzam niniejszem wypłatę dodatku reprezentacyjnego Starostom, począwszy od dnia 1 października 1920 r., w następującej wysokości.

1) Starostom: Będzińskiemu, Warszawskiemu, Łódzkiemu, Częstochowskiemu, Lubelskiemu, Kaliskiemu, Włocławskiemu, Białostockiemu, Piotrkowskiemu, Radomskiemu, Kieleckiemu, Płockiemu, Siedleckiemu, Łomżyńskiemu, Suwalskiemu, Chełmskiemu, Radomskowskiemu Mławskiemu, Brzezińskiemu, Bialskiemu (w Wojew Lubelskiem), Łowickiemu, Pułtuskiemu i Zamojskiemu — *po mk. 1200 miesięcznie;*

2) pozostałym Starostom na obszarze pomienionych pięciu Województw — *po mk. 1000 miesięcznie.*

Dodatek reprezentacyjny dla Komisarzy Rządu w Łodzi i Lublinie wynosić ma po 1200 mk. miesięcznie, przyczem właściwe uposażenie tychże Komisarzy wypłacane im być winno w wyso-

kości, odpowiadającej przyznanemu im dekretami nominacyjnemi stopniowi (kategorji) płacy.

O ile okaże się, że w miejscowości, będącej siedzibą Starosty, a nie wymienionej w pun. 1) niniejszego rozporządzenia, liczba ludności przekracza 15.000 mieszkańców, wtedy odnośnym Starostom przyznany będzie również dodatek reprezentacyjny według wyższej normy.

Warszawa, d. 2 listopada 1920 r. (OP. 5492/19).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

371.

Okólnik (377) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie sprostowania okólnika Nr. 364.

W ślad za okólnikiem Nr. 364 z d. 21 października 1920 r. (Nr. S. F. 1943/2), podaje się do wiadomości Panów Wojewodów, że treść jego dotyczy Sejmików, a nie Urzędów Gminnych.

Warszawa, d. 4 listopada 1920 r. (SF. 1943/3).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

372.

Okólnik (379) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie sposobu głosowania przy wyborach członków Wydziału Powiatowego.

Wskutek zapytania P. Wojewody w Kielcach z d. 12 października r. b. Nr SM 1 00 III—5, w jaki sposób wobec braku szczegółowych przepisów w art. 35 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 15, poz. 141), należy przeprowadzać wybory do Wydziałów Powiatowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Słuszną jest uwaga, że powołany art. 33 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej ogranicza się tylko do podania ogólnikowych zasad w przedmiocie wyborów do Wydziałów Powiatowych, a nie reguluje zupełnie sprawy przeprowadzania tych wyborów. Fakt ten w związku z postanowieniem art. 17 p. 7 Dekretu o tymcz. ord. pow., tudzież ost. ustępem tegoż artykułu są niewątpliwą wskazówką, że ustawodawca postanowił uregulowanie omawianej materji własnej inicjatywie powiat. zw. komunalnych. Korzystając z tego uprawnienia, uczyniło wiele Sejmików Powiatowych przepisy, określające sposób dokonywania wyborów do Wydz. Pow., integralną częścią regulaminu dla swoich Wydziałów Powiatowych.

Rozumie się samo przez się, że odnośne przepisy nie mogą przeczyć obowiązującym postanowieniom ustawowym.

Celem ułatwienia Sejmikom Powiatowym opracowania przepisów wyborczych dla Wydz. Pow. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje jednocześnie poniżej.

Wzór regulaminu wyborczego do Wydziałów Powiatowych.

§ 1.

Celem przeprowadzenia wyborów do Wydziału Powiatowego Przewodniczący (jego zastępca) zawiadamia na .... dni przed wyborami członków Sejmiku Powiatowego o liczbie wybrać się mających członków Wydziału Powiatowego, o dniu, godzinie i lokalu wyborów.

§ 2.

Wybory przeprowadza Komisja Wyborcza, złożona z Przewodniczącego Sejmiku Powiatowego (jego zastępcy), jako prezydującego, oraz dwóch do czterech asesorów, wybranych przez członków Sejmiku z ich grona. Jednemu z tych asesorów Przewodniczący powierza prowadzenie protokółu wyborczego.

§ 3.

Przed przystąpieniem do wyborów Przewodniczący wyjaśnia sposób dokonywania wyborów i wzywa obecnych członków Sejmiku do przedstawienia kandydatów na członków Wydziału Powiatowego.

O ile przedstawionych będzie tylko tylu kandydatów, ile jest wolnych miejsc członków Wydziału Powiatowego, uważa się wybor za dokonany przez aklamację (art 50 Dekretu o tymcz. ord. pow). W razie przedstawienia większej liczby kandydatów Przewodniczący zarządza tajne głosowanie.

§ 4.

Głosowanie odbywa się za pomocą kartek do głosowania, które uprawnionym do głosu rozdaje Komisja Wyborcza. Kartki winne być jednakowego koloru i wielkości (ewent. także zaopatrzone w pieczęć powiatowego związku komunalnego).

§ 5.

Każdy wyborca winien wypisać na kartce do głosowania imiona i nazwiska tych kandydatów, których chciałby wybrać na członków Wydziału Powiatowego.

Jeżeli kartka do głosowania zawiera więcej nazwisk, aniżeli wynosi liczba wybrać się mających członków Wydziału Powiatowego, w takim razie przy obliczaniu głosów nie uwzględnia się tych nadliczbowych kandydatów, których wymieniono na końcu.

§ 6.

Głosy, oddane na osobę, której po myśli art. 33 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej nie przysługuje bierne prawo wyborcze do Rad Miejskich lub Gminnych, jak również głosy, do których przywiązano warunki lub dołączono polecenia dla kandydata, następnie głosy, z których nie można poznać dokładnie oznaczonej niemi osoby kandydata, głosy oddane na kartce, zaopatrzonej w znaki odróżniające (ewent. także głosy, oddane na nieurzędowej kartce do głosowania), są nieważne i jako takie nie będą doliczane do oddanych głosów

Do oddanych głosów nie należy również do liczać próżnych kartek do głosowania.

O nieważności kart do głosowania decyduje Komisja.

§ 7.

Po odebraniu głosów od wszystkich obecnych członków Sejmiku, Przewodniczący zarządza obliczenie głosów.

Wynik obliczenia winien być zapisany do protokółu wyborczego.

§ 8.

Wybrani są ci, którzy otrzymali zwykłą większość głosów (więcej jak połowę ważnych głosów). Jeżeliby takiej większości głosów, co do wszystkich lub części kandydatów nie osiągnięto, wtedy przystępuje się do powtórnego wyboru (ściślejszego) pomiędzy kandydatami, którzy przy pierwszem głosowaniu otrzymali najwięcej głosów.

Z pośród tych kandydatów Komisja przedstawia do wyboru ściślejszego liczbę podwójną w stosunku do ilości wolnych jeszcze mandatów członków Wydziału Powiatowego. O ile liczba kandydatów, na których padły ważne głosy przy pierwszem głosowanin — po wyłączeniu kandydatów wybranych; jest mniejszą od podwójnej, w tym wypadku wybór ściślejszy obejmie wszystkich niewybranych przy pierwszem głosowaniu

W razie, gdy więcej kandydatów otrzymało równą ilość głosów, rozstrzyga głos, wyciągnięty przez Przewodniczącego, który z nich ma wejść do ściślejszego wyboru.

Głos, dany osobie, która nie była objęta ściślejszym wyborem, jest nieważny.

Gdyby przy ściślejszym wyborze wszyscy kandydaci uzyskali równą ilość głosów, należy ich wybór zgodnie z art. 29 Dekretu o tymcz. ord. pow poddać głosowaniu na następnem posiedzeniu.

§ 9.

Przewodniczący Komisji ogłasza obecnym wynik obliczenia głosów i zawiadamia wybranych o wyborze, pozostawiając im przytem ....dniowy termin do oświadczenia się, czy wybór przyjmują. Kto w tym terminie nie złożył oświadczenia, należy przyjąć, że wybór przyjmuje.

§ 10.

Po ukończeniu czynności wyborczych Komisja podpisuje protokół wyborczy i oddaje go wraz z kartkami do głosowania do przechowania w Archiwum Wydziału Powiatowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza w końcu, że oprócz sposobu głosowania, przewidzianego w powyższym regulaminie, możliwe jest jeszcze głosowanie na każdego członka Wydziału Powiatowego oddzielnie. Gdyby przeto który z Sejmików Powiatowych wprowadzenie tego ostatniego sposobu głosowania uważał z jakiegokolwiek powodu za bardziej odpowiednie, to należałoby przy uchwalaniu odnośnego regulaminu wyborczego w przedstawionym powyżej wzorze poczynić odpowiednie zmiany.

O powyższem zechce P. Wojewoda zawiadomić Pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na podległym Panu obszarze Województwa.

Warszawa, d. 10 listopada 1920 r. (SP. 768/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

373.

Okólnik (381) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie nadsyłania danych przy wystąpieniach o zatwierdzenie uchwał Rad Miejskich w sprawie zaciągania pożyczki.

Magistraty miast, wydzielonych z powiatów, występując do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o zatwierdzenie uchwał Rad Miejskich w sprawie zaciągnięcia pożyczek, przeważnie nadsyłają tylko odpisy uchwał bez dołączenia bliższych danych, które dałyby pogląd na całokształt gospodarki finansowej miasta.

Ponieważ brak wspomnianych danych uniemożliwia ustalenie zapotrzebowania kredytowego gmin miejskich i ich zdolności płatniczej, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że do odpisów uchwał Rad Miejskich o zaciągnięciu pożyczek winny być dołączone:

1) preliminarz budżetu gminy na okres bieżący;
2) sprawozdanie z wykonania budżetu za ubiegły okres budżetowy;
3) zamknięcie kasowe, wzgl. surowe zestawienie wpływów i wydatków za ostatni ubiegły kwartał oraz
4) wykaz wartości majątku i długów gminy.

Niedostarczenie tych danych spowoduje pozostawienie wystąpień Magistratów bez rozpatrzenia,

Powyższe zechcą Pp. Wojewodowie podać do wiadomości i ścisłego zastosowania się Prezydentom miast, wydzielonych z Powiatowych Związków Komunalnych.

Warszawa, d. 15 listopada 1920 r. (SF. 2283/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

374.

Okólnik (382) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie wymierzania podatków komunalnych od wodnych przestrzeni zarybionych.

Wobec uchwalenia przez niektóre Powiatowe Związki Komunalne na podstawie art. 8 Dekretu w przedmiocie skarbowości Powiat. Zw. Komun. z d 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Nr. 14, poz. 151) samodzielnych podatków od wodnych przestrzeni zarybionych, poleca się Pp. Wojewodom zwrócić uwagę Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, że podatkowi temu winny podlegać tylko te, znajdujące się pod wodą przestrzenie, które nie zostały obłożone podatkiem gruntowym.

Przestrzenie wodne, z których opłaca się już główny podatek gruntowy. mogą być obciążane na rzecz Powiatowych Związków Komunalnych jedynie dodatkiem do tego podatku z zastosowaniem przepisów art. 7 Ustawy z d. 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 71, poz. 477).

Warszawa, d. 15 listopada 1920 r. (SF. 1773/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

375.

Okólnik (383) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu na Galicję we Lwowie, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę i Głównego Komendanta Policji Państwowej w Warszawie w sprawie djet urzędników, wzywanych do sądów wojskowych w charakterze rzeczoznawców lub konwojowych.

Zamieszczone poniżej pismo M. S. Wojsk. przesyłam w związku z okólnikiem Nr. 320 z dnia 26 sierpnia 1920 r. Nr. OB. 2160/1 do wiadomości i pouczenia podwładnych urzędów.

Warszawa, d. 13 listopada 1920 r. (OB. 2613/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Funkcjonarjuszom państwowym, wzywanym w charakterze świadków-rzeczoznawców lub konwojowych do sądów wojskowych, należą się djety, przysługujące im stosownie do przynależnych stopni służbowych — jak za podróże służbowe, o ile ich miejsce służbowe leży poza miejscem odnośnego sądu wojskowego.

Wymienionym przysługują również wszystkie te należytości, jakie w myśl obowiązujących cywilnych przepisów służbowych — mają zastosowanie w wypadkach podróży służbowych, a więc zwrot kosztów za bilety kolejowe, dorożki, ryczałt na usługi tragarzy etc.

Należytości powyższe będą wypłacały przynależne urzędy państwowe na podstawie poświadczenia odnośnego sądu wojskowego na rachunek M. S. Wojskowych.

Otrzymują: wszystkie Komisje Gospodarcze M. S. Wojskowych, wszystkie Intendentury O. Genów i Intendentura Naczelnego Dowództwa, Biuro Prezydjalne M. S. Wojsk., Oddział IV Szt. M. S. Wojsk. i Prezydjum Rady Ministrów.

Warszawa, d. 25 września 1920 r. (L. 78066/N).

Szef Sztabu Gospodarczego
Litwinowicz
Ppułk.

376.

Okólnik (384) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę oraz Prezesa Ubez. Wzaj. Budowli od ognia w sprawie dowodów ukończenia studjów wyższych.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów przesyłam do wiadomośsi i stosowania.

Warszawa, d. 13 listopada 1920 r. (OP. 5719/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Skomplikowane warunki życiowe, istniejące na całym obszarze Rzeczypospolitej wskutek szalejącej od lat 7 zgórą wojny, spowodowały, że wielu funkcjonarjuszów państwowych, którzy ukończyli studja wyższe, nie może złożyć dokumentalnych dowodów ukończenia tych studjów.

Specjalne trudności mają w tym kierunku funkcjonarjusze, pochodzący z b. zaboru rosyjskiego, gdyż dowody ich dołączono obowiązkowo do akt personalnych rozmaitych władz i instytucji państwowych, społecznych, handlowych i t. p., wskutek czego właściciel dokumentów był pozbawiony możności dysponowania niemi, — a o ile

nie postarał się przypadkiem o duplikaty lub wierzytelne kopje — nie posiada obecnie dowodów ukończenia szkół średnich i wyższych.

Wystaranie się w dzisiejszych warunkach o duplikaty dyplomów uniwersytetów, zwłaszcza rosyjskich, jest bardzo trudne.

Celem ułatwienia uzyskania dodatku za studja wyższe tym funkcjonarjuszom, którzy nie będąc narazie w możności złożenia bezpośrednich dowodów ukończenia studjów w jednej ze szkół wyższych, wyliczonych w załączniku Nr. 4 do art. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r., złożą jednak inne urzędowe dokumenty lub zestawienia, z których niewątpliwie można będzie stwierdzić fakt ukończenia szkoły akademickiej i wydział, w którym studja odbyto i uzyskano dyplomy ukończenia studjów, wyjaśniam, po porozumieniu z P. Ministrem Skarbu i P. Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, że w takich wypadkach przytoczone wyżej dokumenty mogą zastąpić dowody, wymagane w p. 2 art. 12 rozporządzenia z d. 5 sierpnia 1920 r.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach, np. wypadkach, w których urzędowe dokumenty lub zestawienia (wykazy stanu osobowego, listy stanu służby) nie zawierają dat koniecznych (oznaczenia szkoły akademjckiej, wydziału, czasu studiów, wzmianki, że otrzymano dyplom, stwierdzający ukończenie studjów), uznać można za wystarczające poświadczenia conajmniej dwóch wiarogodnych świadków, zawierające wyżej przytoczone daty, analogicznie do poświadczeń poprzedniej służby państwowej lub pracy zawodowej dla komisji weryfikacyjnej, stosownie do art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1920 r.

Co do poświadczenia autentyczności podpisów świadków, funkcjonarjuszów państwowych, obowiązuje mój okólnik Nr. 15049 z d. 2 września 1920 r.

Dopuszczanie i uznanie powyższych dowodów za wystarczające, zależy w każdym wypadku od swobodnej oceny władzy, przyznającej dodatek za studja wyższe, nadto po nastaniu czasów normalnych będzie odowiązkiem urzędnika, który korzystał z powyższych ulg, postarać się dodatkowo o wydobycie dowodów ukończenia studiów wyższych, przepisanych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R P. Nr. 77, poz. 521, część druga, II art. 12 i zał. 4 do tego art.) i przedłożyć je swej przełożonej władzy.

Warszawa, d. 3 listopada 1920 r. (Nr. 16249).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Wróblewski.*

377.

Okólnik (386) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanda Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie podwyższenia uzupełnienia djet.

Na liczne zapytania, kierowane do tut. Ministerstwa wyjaśniam, że w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie podwyższenia mnożnika dla wymiaru dodatku drożyźnianego (Dz. U. R. P. Nr. 99, p. 659), uzupełnienie djet, przewidziane w art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 74, p. 507) od dnia 1 października r. b. wynosi na ziemiach b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego 200%, zaś na ziemiach b. zaboru pruskiego — 160% djet normalnych.

Warszawa, d. 18 listopada 1920 r. (OB. 2619/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

378.

Okólnik (387) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie uregulowania poborów szoferów.

Na podstawie okólników Prezydjum Rady Ministrów z dnia 20 września r. b. Nr. 15631 oraz z dnia 13 października r b. Nr. 17970 w sprawie wynagrodzenia szoferów, zarządzam zmianę następujących punktów obowiązującej dotychczas umowy, a mianowicie:

1) p. 6 podwyższyć płacę wszystkim szoferom bez względu na stosunki rodzinne;

a) w Warszawie, Łodzi i Sosnowcu do Mk. 5000 miesięcznie;

b) w dawnych miastach gubern. i powiatowych do Mk. 4 250 miesięcznie:

c) dla innych miejscowości do Mk. 3.500 miesięcznie;

2) p. 8 podwyższyć djety do Mk. 100 za dzień;

3) p. 14 zmienić jak niżej:

„na wypadek naturalnej śmierci niezonatego w czasie pozostawania na służbie przy urzędzie .... Urząd wypłaci jego wstępnym Mk. 2.000 zapomogi na pogrzeb (wdowie przy jednym lub dwojgu dzieciach Mk. 3.200 przy większej ilości dzieci Mk. 4000“.

4) p. 7 wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pozostawić w dotychczasowym wymiarze, t. j. po Mk. 12 za godzinę.

Zmiany powyższe obowiązują od d. 1 lipca 1920 r.

Nadto zwraca się uwagę na punkt 10 tejże umowy, odnośnie do należnego szoferom umundurowania. Wobec nadchodzącej zimy sprawa ta jest obecnie aktualna.

Warszawa, d. 18 listopada 1920 r. (OB. 2409/7).

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) *Skulski.*

379.

Okólnik (391) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie kosztów podróży i djet lekarzy weterynarji. Zmiana okólnika Nr. 891.

Na zasadzie art. 8 *e* oraz 10 *e* Rozp. Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 676), polecam uzupełnić okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 891 z dnia 20 stycznia 1920 r. Nr. AB. 5480/1 w następujący sposób:

I. W § 1 pod lit. c) dodać:

„koszta podróży i djet państwowego personelu weterynaryjnego, związane z tłumieniem zaraźliwych chorób zwierzęcych, obciążają budżet Ministerstwa Rolnictwa".

II. W § 9 po ustępie 1 dodać:

„sprawdzanie rachunków kosztów podróży i djet, związanych z tępieniem chorób zwierzęcych zaraźliwych oraz asygnowanie na ten cel należytości i zaliczek należy do zakresu działania Wojewody, jako organu państw. służby weter. II instancji".

Powyższe uzupełnienia mają moc obowiązującą w terminie, określonym w art. 24 powołanego na wstępie rozporządzenia.

Warszawa, d. 29 listopada 1920 r. (OB. 2629/3).

Minister Spraw Wewnętrznych

w zastępstwie

(—) *Dunikowski.*

380.

Okólnik (393) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu dla Śląska Cieszyńskiego oraz Komisarza Rządu w Warszawie w sprawie interwencji władz niższych instancji w Ministerstwie Skarbu.

Poniżej zamieszczony okólnik Min. Skarbu przesyła się do wiadomości i zastosowania się oraz poczynienia odnośnych zarządzeń.

Warszawa, 4 grudnia 1920 r. (AO. 2135/1).

Minister Spraw Wewnętrznych

w zastępstwie

(—) *J. Kuczyński.*

W ostatnich czasach mnożą się wypadki, iż poszczególne władze II, wzgl. I instancji oraz pojedyńcze organa rządowe, podległe tej lub innej władzy centralnej, zwracają się pisemnie lub ustnie bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu w sprawach, należących do ich zakresu działania.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie wspomnianych władz i urzędów sprzeciwia się zasadom organizacyjnym administracji państwowej, w myśl których Ministerstwo Skarbu może w sprawach resortowych danych urzędów i władz komunikować się bezpośrednio tylko z ich przełożonem Ministerstwem, przeto Ministerstwo Skarbu uprasza także w interesie zmniejszenia ilości korespondencji urzędowej, o wydanie wszystkim podległym władzom i urzędom zakazu zwracania się *bezpośredniego* do Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu będzie na przyszłość rozpatrywać tylko takie wnioski, które zgłaszane będą w przepisanym toku instancji.

O wydanych zarządzeniach w tej sprawie uprasza się zawiadomić Ministerstwo Skarbu.

Nadto Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że nie będzie załatwiało zgłaszanych przez strony interesowane w drodze pisemnej lub ustnej wniosków, nierozpatrzonych poprzednio w resortowych Ministerstwach.

Warszawa, 22 listopada 1920 r. (L. 71646/20 D.B).

Za Ministra Skarbu

(—) *Weinfeld.*

381.

Rozkaz dzienny Ministerstwa Spraw Wojskowych Nr. 232 w sprawie uregulowania plakatowań w sprawach wojskowych, podany do wiadomości wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu oraz Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Poniżej zamieszczony rozkaz Min. Spraw Wojskowych udziela się do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, d. 27 października 1920 r. (A.W. 1523/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

Rozkaz dzienny Nr. 232 Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Uregulowanie plakatowań w sprawach wojskowych wojskowych. L. 4916. B. P. 2.29.

§ 1. Podział na grupy.

Rozporządzenia, zarządzenia, obwieszczenia i odezwy, podawane do wiadomości publicznej za pomocą plakatowań, dzielą się na 3 grupy:

I. Wydane na zasadzie obowiązujących przepisów w sprawach wojskowych przez władze cywilne we własnym zakresie działania.

Sposób ogłaszania zarządzeń i obwieszczeń, należących do tej grupy, tudzież kwestje pokrywania kosztów plakatowania regulują przepisy, na zasadzie których odnośne zarządzenia oparto.

II. Wydane przez władze wojskowe i przeznaczone dla osób wojskowych, których jednak skuteczne przeprowadzenie w życie wymaga także współdziałania ludności lub władz cywilnych.

III. Wydane przez władze wojskowe, wyłącznie w interesie wojska i przeznaczone tylko do wiadomości osób wojskowych.

Kategorja plakatów M. S. Wojskowych.

§ 2. Zastrzegam sobie prawo podpisu na wszelkich rozporządzeniach, zarządzeniach i t. p., które imieniem M. S. Wojsk., w myśl przepisów, mają być podpisane przez Ministra Spraw Wojskowych i które podlegają rozplakatowaniu.

Oddziały i Departamenty Ministerstwa Spraw Wojskowych przesyłają treść plakatów grupy II tej kategorji do Biura Prezydjalnego M. S. Wojsk., które zarządza drukowanie i plakatowanie. Biuro Prezydjalne M. S. Wojsk. porozumiewa się uprzednio każdorazowo z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, które wedle uznania i zależnie od treści odnośnego zarządzenia spowoduje zaopatrzenie plakatów w podpis Ministra Spraw Wewnętrznych.

Plakaty tej grupy są drukowane i plakatowane kosztem tego D. O. Gen., na którego terytorjum mają być rozplakatowane.

Zarządzenia, tyczące się faktycznego rozplakatowania odnośnych plakatów, w poszczególnych miejscowościach, mają być wydane przez władze administracyjne dla tych miejscowości właściwe w porozumieniu jednak z właściwemi władzami wojskowemi.

W grupę III wchodzą: a) komunikaty Naczelnego Prokuratora Wojskowego, o wyrokach śmierci, które Naczelny Prokurator Wojskowy przesyła każdorazowo do Biura Prezydjalnego, dla ogłoszenia w Stolicy i D. O. Genach; b) plakaty propagandy, których ewidencję prowadzi i zarządza we własnym zakresie Oddział II Sztabu; c) wszelkie inne plakaty grupy III, które dla ogłoszenia przesyłane być mają do Biura Prezydjalnego.

Kategorja plakatów D. O. Gen.

§ 3. Na terenie D. O. Gen. jest tylko odnośny Dowódca Okręgu Generalnego upoważniony do podpisywania wszelkich zarządzeń i obwieszczeń, które imieniem D. O. Gen., w myśl przepisów mają być wydane, a które podlegają rozplakatowaniu.

Żaden plakat, mający być w myśl przepisów podpisany przez Dowódcę Wojskowego, nie może na terenie D. O. Gen. nosić podpisu innego dowódcy, jak tylko Dowódcy Okręgu Generalnego.

Wszystkie Oddziały, Zakłady, P. K. U. i t. p. przesyłają treść plakatów grupy II do D. O. Gen., które w myśl powyższego zarządza ich ogłoszenie. D. O. Geg. porozumiewa się uprzednio każdorazowo z władżami administracyjnemi II instancji. Gdyby porozumienia co do treści plakatów z władzą administracyjną II instancji nie dało się uzyskać, D. O. Gen. przedłoży odnośną sprawę Ministerstwu Spraw Wojskowych, które ze swej strony przed wydaniem decyzji zasięgnie opinji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Plakaty grupy II, co do których nastąpiło porozumienie pomiędzy D. O. Gen., a właściwą władzą administracyjną II instancji, winny obok podpisu Dowódcy D. O. Gen. być zaopatzone podpisem właściwego Wojewody, względnie jego zastępcy.

Zarządzenia, tyczące się faktycznego rozplakatowania odnośnych plakatów w poszczególnych miejscowościach, mają być wydane przez władze administracyjne dla tych miejscowości właściwe, w porozumieniu jednak z właściwemi miejscowemi władzami wojskowemi.

Koszta druku i plakatowania ogłoszeń grupy II ponoszą właściwe D. O. Gen.

W grupę III wchodzą: a) Komunikaty Prokuratorów Wojskowych D. O. Gen., o wyrokach śmierci, uregulowane osobnym rozkazem; b) bezimienne plakaty propagandy, co do których Oddział II Sztabu wyda osobny rozkaz.

Wszelkie inne plakaty grupy III mogą być wydawane po uzyskaniu zezwolenia M. S. Wojsk.

Żaden plakat grupy II nie może być wydany bez porozumienia z odnośną władzą cywilną.

§ 4. Odnośnie do Gubernatora Wojskowego wydany zostanie odrębny rozkaz.

Koszta.

Sposób pokrycia kosztów za druk czy plakatowanie grupy II i III oraz unormowanie ilości plakatów na poszczególne miejscowości i wypadki — uregulowany będzie osobnym rozkazem.

Do czasu wydania formalnego rozkazu, polecam wszelkie plakaty grupy II i III wykonywać w drukarniach wojskowych, względnie w razie braku drukarni wojskowej w miejscowości — w drukarni państwowej lub w braku takowej — w drukarni prywatnej w myśl istniejących przepisów, regulujących pokrycie zapotrzebowań na druki, w drukarniach cywilnych.

D. O. Geny we własnym zakresie wydadzą rozkazy, normujące całokształt plakatowań w obrębie D. O. Gen., odbitki wspomnianych rozkazów przesyłać do Biura Prezydjalnego M. S. Wojskowych.

Warszawa, d. 1 października 1920 r

Minister Spraw Wojskowych
Sosnkowski
Generał-Porucznik.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń

382.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1920 r. Nr. B S. 512 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 297, stowarzyszenie pod nazwą „Opieka nad Dziewczętami pod wezw Świętej Rodziny" w Lublinie, ul. Trzeciego Maja 14.

383.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1651 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 300, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Opiekuńcze Domów Akademickich" w Warszawie przy Uniwersytecie.

384.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lipca 1920 r. Nr. B. S. 2419 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 315, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Oświaty Narodowej" w Warszawie, ul. Złota 5.

385.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1920 r. Nr. B. S 1810 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 321, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Harcerstwa Polskiego" w Warszawie, z siedzibą Al. Ujazdowska 57, m. 12.

386

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1920 r. Nr. B. S 1682 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 325, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Dobroczynny Kobiet Żydowskich" w Zambrowie.

387.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2678 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 327, stowarzyszenie pod nazwą „Liga Obrony Ojczyzny" w Warszawie, z siedzibą u p. Tołłoczki, ul Krakowskie-Przedmieście 7.

388.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 1955 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków. Nr 329 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Towarzystw Nauczycielskich" w Warszawie, ul. Nowy-Świat 53/5.

389.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2617 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 331, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Techników Polskich" w Warszawie, ul. Czackiego 3/5.

390.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2557 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 332, stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Lekarzy Kresowych" w Warszawie, ul. Wilcza 28 — 6.

391.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 1804 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków. Nr. 334, stowarzyszenie pod nazwą „Warszawskie Towarzystwo Pomocy Biednym" (Tomchaj-Anyim) w Warszawie, ul. Mylna 5.

392.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2651 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 335, stowarzyszenie pod nazwą „Służba Narodowa Kobiet" w Warszawie, z siedzibą przy Uniwersytecie.

393.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2672 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 337, stowarzyszenie pod nazwą „Pamiętaj o Żołnierzu" w Warszawie, ulica Senatorska 17.

394.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 473 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 338, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Tczowie, pow. Kozienickiego.

395.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1920 r. Nr. B. S. 2682 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 339, stowarzyszenie pod nazwą „Liga Narodowa Polskiej Szkoły Wychowania Praktycznego“ w Warszawie, ulica Smolna 38, m. 9.

396.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1920 r. Nr. B. S. 557 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 340, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Dzierzgowie, pow. Przasnyskiego.

397.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1920 r. Nr. B. S. 1588 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 341, stowarzyszenie pod nazwą „Częstochowska Kasa Pogrzebowa“ w Częstochowie.

398.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1920 r. Nr B. S. 2410 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 343, stowarzyszenie pod nazwą „Namiot Mojżesza“ (Ojhel Mojsze) w Warszawie, ul. Nowolipki 42.

399.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1920 r. Nr. B. S. 1712 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 344, stowarzyszenie pod nazwą „Doraźna Pomoc dla Lwowa i Wilna“ w Warszawie, ul. Długa 50.

400.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1920 r. Nr. B. S. 2720 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 345, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Rzemieślników Chrześcian“ w Warszawie, ul. Miodowa 12.

401.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1920 r. Nr. B. S. 2779 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 346, stowarzyszenie pod nazwą „Centralny Związek Woźnych Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej“, z siedzibą w Warszawie, ul. Nowy-Świat 67.

402.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1920 r. Nr. B. S. 2517 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 347, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Kresowej“ w Warszawie, ul. Nowy-Swiat 21.

403.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1920 r. Nr. B. S 1772 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 348, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Producentów i Rafinerów Olejów Mineralnych“ w Warszawie, ul Marszałkowska 116.

404.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 września 1920 r. Nr. B. S. 994 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 349 stowarzyszenie pod nazwą „Związek Restauratorów Ziemi Kieleckiej“ w Kielcach.

405.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 1 października 1920 r. Nr. B. S. 2360 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 352, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Polsko-Włoskie imienia Leonarda da Vinci“ w Warszawie, ul. Marszałkowska 117.

406.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 1 października 1920 r. Nr. B. S. 2442 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 353, stowarzyszenie pod nazwą „Pomoc dla Inteligiencji“ w Warszawie, Aleja Szucha 5.

407.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 1 października 1920 r. Nr. B. S. 1788 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 354, stowarzyszenie pod nazwą „Izba Handlowa Polsko-Grecka“ w Warszawie, ul. Foksal 11.

408.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 7 października 1920 r. Nr. B. S. 2626 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 355, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Fabryk Techniczno-Chemicznych w Państwie Polskiem“ w Warszawie, ulica Bonifraterska 11.

409.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 7 października 1920 r. Nr. B. S. 2507 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 357, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Rodziców przy gimnazjum męskiem“ w Łowiczu.

410.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 8 października 1920 r. Nr. B. S. 2737 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 358, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Drużbinie, pow. Sieradzkiego.

411.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 8 października 1920 r. Nr. B. S. 1178 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 359, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Brzeźnicy Nowej, pow. Radomskowskiego.

412.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 7 października 1920 r. Nr. B. S. 2443 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 360, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo im. Piotra Skargi“ w Warszawie, ul. Piękna 10.

413.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 13 października 1920 r. Nr. B. S. 2845 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 361, stowarzyszenie pod nazwą „Komitet dla Spraw Uchodźców z Wołynia, Podola i Kijowszczyzny“ w Warszawie, ulica Ś-to Krzyska 5.

414.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 15 października 1920 r. Nr. B. S. 425 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 362, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Koniecpolu Starym, pow. Radomskowskiego.

415.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 15 października 1920 r. Nr. B. S. 2485 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr 363. stowarzyszenie pod nazwą „Jeneralna Intendentura Społeczna J. I. S.“ w Warszawie, ul. Wielka 31.

416.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 15 października 1920 r. Nr. P. Z. 6177 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 364, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Pomocy dla niezamożnych uczniów przy 8-klas. Gimnazjum Filologicznem A. Zimowskiego“ w Łodzi.

417.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 16 października 1920 r. Nr. B. S. 1766 wciągnięto do rejestrn stowarzyszeń i związków, Nr. 366, stowarzyszenie pod nazwą „Centralna Rada Żydowskich Związków Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej“ w Warszawie, ul. Nalewki 2*a*.

418.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 18 października 1920 r. Nr. B. S. 2650 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 367, stowarzyszenie pod nazwą „Klub Gruzińsko-Polski“ w Warszawie, ulica Nowy-Świat 17.

419.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 22 października 1920 r. Nr. B. S. 2729 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 369, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Przyjaciół Korpusu Kadetów Nr. 2“ w Warszawie, z siedzibą ul. Chmielna 62.

420.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 25. października 1920 r. Nr. B. S. 2519 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 370, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Kupców Polskich“ w Warszawie, ulica Szkolna 10.

421.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 23 października 1920 r. Nr. B. S. 2892 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 371, stowarzyszenie pod nazwą „Koło Polsko-Rosyjskie“ w Warszawie.

422.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 23 października 1920 r. Nr. B. S. 2647 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 372, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Polskich Wytwórców mydła Chrześcian“ w Warszawie, ul. Marszałkowska 4.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych od 15 października do 15 listopada 1920 r.

Władze Administracyjne II Instancji.

Mianowany:

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 3 listopada 1920 r. mianował Stefana Popielawskiego — Wojewodą Białostockim.

Zwolniony na skutek podania:

Wojewoda Białostocki Stefan Bądzyński od dnia 18 października 1920 r.

ZAWIADOMIENIE.

Celem uniknięcia przerwy w dalszej wysyłce *Dziennika Urzędowego,* Administracja uprasza Pp. Prenumeratorów o wyrównanie rachunków po koniec r. 1920 i o nadesłanie zaliczki na r. 1921.

Cena *Dziennika Urzędowego* wynosi:

za **4** numery z roku	1918	. . . .	**4** Mk.
„ **50** numerów „	1919	. . . .	**50** „
„ **14** „ „	1920	. . . .	**72** „

Wysokość zaliczki na r. 1921 oznacza się narazie na **120** Mk. za **1** egzemplarz.

Zaległą należytość oraz zaliczkę na r. 1921 należy nadesłać pod adresem Administracji *Dz. Urzęd. M. S. Wew. — Warszawa, Nowy-Świat Nr. 69/III,* najpóźniej do końca stycznia.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ukazała się:

1. Część II *Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników,* opracowanego przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera.

Część II, objętości XV — 126 stron, zawiera przepisy, zamieszczone w czasie od 15 marca do 15 października w Dzienniku Ustaw R. P., Monitorze Polskim, Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewnętrznych oraz w Dziennikach Urzędowych Ministerstw: Skarbu, Sprawiedliwości, Aprowizacji, Kolei Żelaznych, Poczt i Telegrafów, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Zdrowia Publicznego oraz Głównego Urzędu Ziemskiego.

Osobny Dział traktuje o Samorządzie. *Skorowidz* zaopatrzony jest w Indeks alfabetyczny.

Cena *Skorowidza* Mk. **40.**

2. Równocześnie wobec zupełnego wyczerpania części I *Skorowidza,* zawierającej przepisy, wydane w czasie od 1 stycznia 1918 r. do 15 marca 1920 r. wydany został *drugi nakład tej książki.*

Cena drugiego nakładu części I wynosi **60** Mk.

Zamówienia należy adresować do Administracji Dziennika Urzędowego M. S. Wewn., *Warszawa, Nowy-Świat 69/III.* Wysyłka *Skorowidza* nastąpi za zaliczeniem pocztowem, wobec czego nie należy nadsyłać pieniędzy.

Administracja Dziennika Urzędowego M. S. Wewn.

otrzymała wydawnictwo Kancelarji Cywilnej Naczelnika Państwa p. t.: *Projekty Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* i sprzedaje je urzędnikom po cenach ulgowych, a mianowicie:

Część I, obejmującą jedenaście projektów Konstytucji, po cenie **16** Mk. **50** f. za egzemplarz (cena księgarska **26** Mk. **40** f.).

Część II, obejmującą projekt komisji konstytucyjnej Sejmu Ustawodawczego wraz z poprawkami, po cenie **36** Mk. za egzemplarz (cena księgarska **57** Mk. **40** f.).

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr. 8.